ΕΤΟΣ ΙΑ'. ΑΡΙΘ. (134) — (3,759)

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΑΒΒΒΤΟΝ, 2 Μαρτίου 1913

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Τρίμηνος	Δρ. 9	.....
Ἑξάμηνος	» 16	Χρυσᾶ φράγκα 20
Ἐτησία	» 30	Χρυσᾶ φράγκα 40

Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος ..... λεπτὰ 50
Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος ..... » 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16—ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΗΘΕΙΣΗΣ

Ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δ. Καλλέργη, τοῦ διατελέσαντος ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν καὶ προξένου ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θρᾴκῃ καὶ Ἀλβανίᾳ προκύπτει μία παρατήρησις εἰδικὴ μὲν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ γενικωτέρας ἐπόψεως δυναμένη νὰ κριθῇ. Ὁ κ. βουλευτὴς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας παρετήρησε λίαν ὀρθῶς, ὅτι τὸ ὑποβληθὲν περὶ Ἀλβανικῶν ὁρίων ὑπόμνημα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἦτο ἀντίθετον πρὸς τὰς ἐθνικὰς βλέψεις, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ ἐθνικὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα. Κατηγόρησε δ' ὅτι ὑπὲρ τὸ δέον ἐσπεύσαμεν εἰς ὑποχωρήσεις, ἐνῷ πιθανὸν τοιαῦται δὲν μᾶς ἐσυζητοῦντο ἢ καὶ ἂν ἦ δι' αὐτὰ πίεσις ὑπῆρχεν ἰσχυροτάτη, πάλιν ἀπέμενεν εὐρὺ τὸ στάδιον τῶν διαπραγματεύσεων. Οἱ ἀναγνῶσται τῶν «Ἀθηνῶν» θὰ ἐνθυμοῦνται βεβαίως, ὅτι προκειμένου περὶ τῶν ὑποχωρήσεων αὐτῶν παρετηρήσαμεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐκινδύνευε διὰ τῆς τακτικῆς της αὐτῆς νὰ ὑπομνήσῃ τὸν μῦθον τοῦ κόρακος καὶ τῆς ἀλώπεκος. Διότι ὅσον μεγαλοφυέστερος ἐνηρύσσετο ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπὶ τοσοῦτον ἐμανθάνομεν ὅτι ἐχάνοντο τεμάχιον πρὸς τεμάχιον τὰ ἐδάφη τῆς ἐθνικῆς κληρονομίας καὶ ἠγγίζομεν τὴν στιγμὴν, ἂν δὲν διεκόπτοντο αἱ περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσεις, νὰ χάσωμεν ὁλόκληρον τὸν τυρὸν τὸν ὁποῖον ἐν ράμφος ἐκράτη, πλῆθος δὲ ἀπὸ ἀλώπεκας ἐξυμνητρίας ἐκαραδόκουν νὰ πέσῃ. Ἀλλ' ὅταν ἔχωμεν τοιαῦτα ἐγγράφως δεδηλωμένα πλέον θέματα πρὸς ἔρευναν καὶ τοιαύτην ἀδεξιότητα ὑποχωρήσεων ποῖος μᾶς βεβαιεῖ, ὅτι καὶ ἄλλαι δηλώσεις ἧκιστα συμφέρουσαι τὴν τύχην τοῦ ἔθνους δὲν ἐγένοντο; Ἐὰν δὲ κρίνῃ τις ἐκ τῆς γλώσσης τοῦ κυβερνητικοῦ τύπου κηρύσσοντος ὡς ὑπερτάτην φρόνησιν — διὰ ν' ἀναπαυθῶμεν μετὰ τὸν πόλεμον— τὴν ὑποδούλωσιν ὅλου τοῦ ἑλληνισμοῦ τὸν ὁποῖον ἔτυχεν ἀμαχητεὶ νὰ καταλάβωσιν ἄλλοι τῶν συμμάχων ποῖα συμπεράσματα εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξαχθῶσιν; Δὲν γεννᾶται ἡ θλιβερὰ ὑπόνοια, ὅτι πλήρης παρὰ τῇ κυβερνήσει κρατεῖ ἀπαισιοδοξία διὰ τοὺς πληθυσμοὺς οὓς εἴχομεν καθῆκον ν' ἀπελευθερώσωμεν καὶ τοὺς ὁποίους θριαμβεύοντες καὶ νικῶντες καὶ θυσιάζοντες τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Θρᾴκης παραδίδομεν σιωπῶντες χάριν τῆς πρωθυπουργικῆς μεγαλοφυΐας, εἰς τὴν δουλείαν τὴν ὁριστικὴν, τὴν μὴ ἀναγνωρίζουσαν οὔτε προνομίας ἐκπαιδευτικάς ἢ ἐκκλησιαστικάς, τὴν ἔχουσαν τῆς χριστιανοσύνης τὸ ὅπλον διὰ νὰ σφαγιάσῃ ἀσφαλῶς πᾶν στοιχεῖον ἑλληνισμοῦ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐκείνου; Καὶ ὅταν τοιαύτας προκαλῇ ὑπονοίας τὸ περὶ Ἀλβανίας ὑπόμνημα—τὸ ἀντεθνικὸν ὑπόμνημα ὅπως τὸ ἐχαρακτήρισεν ὁ κ. Δ. Καλλέργης—καὶ ὅταν τοιαύτας προκαλῇ σκέψεις ἡ γλῶσσα τοῦ κυβερνητικοῦ τύπου κηρύσσοντος ἐχθροὺς τῆς πατρίδος ὅσους τολμοῦν νὰ μὴ συμφωνοῦν μὲ τοὺς Βουλγάρους ἐν τῇ διεκδικήσει τῶν ἀπὸ Στρυμόνος μέχρι Νέστου ἑλληνικῶν χωρῶν, δὲν ἔχει πάντα λόγον νὰ φοβῆται τις μήπως ὁ κ. πρωθυπουργὸς, ὁ οὐτοδούλως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς γνώμης ἄλλης ἐν παντὶ ἐνεργήσας προέβη ἀπὸ πλάνης καὶ ἀδεξίως εἰς ὑποχωρήσεις καὶ δηλώσεις περὶ Μακεδονίας καὶ Θρᾴκης, αἵτινες δεσμεύουσι μὲν τὴν ἀξιοπρέπειάν του ὡς ἐγγυηθέντος, ἀλλὰ νῦν συνδεσμεύουν καὶ τὴν τύχην τοῦ ἑλληνισμοῦ ὁλοκλήρου; Εἶνε ἀνάγκη ἄρά γε νὰ ὑποδείξῃ τις ποῖον τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει; Ὅταν πορόμοια γεγονότα διαδραματίζωνται εἶνε ἀνάγκη ἄρά γε νὰ γίνεται σκέψις περὶ ἐρεύνης τῶν πραχθέντων διὰ νὰ εὕρωμεν ἂν καλῶς ἢ κακῶς διερρυθμίσθησαν τὰ πράγματα; Ὄχι βεβαίως. Μία εἶνε ἡ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη. Ἡ ἐπάνοδος δηλονότι εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ, ἣν ὤφειλε ν' ἀκολουθήσῃ ἡ κυβέρνησις ἀφ' ἧς ἀπεφάσισε νὰ συμπράξῃ ἡ Ἑλλὰς μετ' ἀνταγωνιστῶν αὐτῆς καὶ νὰ συμπράξῃ διὰ τὸν ὕστατον τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀγῶνα. Εἰς ὅλα τὰ σύμμαχα κράτη οἱ κυβερνῆται τῶν χωρῶν ἐκείνων καίτοι εἶχον φυλετικοὺς δεσμοὺς, ἀφοῦ πάντες Σλαῦοι ἦσαν, καίτοι εἶχον προδιαγράψει λεπτομερῶς τοὺς ὅρους τῆς συμπράξεώς των, καίτοι δὲν εἶχον πρωθυπουργοὺς μεγαλοφυεῖς, ἐν τούτοις πρὶν ἢ ἀποφασίσωσιν ὁριστικόν τι ἐκάλεσαν τοὺς διπλωματικούς των ἀντιπροσώπους καὶ τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ἐξέθηκαν αὐτοῖς τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς πολιτικῆς των ἐνεργείας ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ. Ἐδῶ ὅμως οὔτε κἂν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐγνώριζε περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Αὐτὸς δ' οὗτος ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ὃν γνωρίζομεν ἄνδρα ἔντιμον, ὥστε νὰ μὴ ψεύδεται, ἐβεβαίου τὸν κ. Γ. Μπαλτατζῆν, καλούμενον νὰ δεχθῇ θέσιν πρέσβεως ἐν Πετρουπόλει, ὅτι τὰ ὅρια τῆς νέας Ἑλλάδος εἶχον προδιαγραφῆ ἀπὸ Αὐλῶνος συμπεριλαμβανομένου, ὑπὲρ τὸ Μοναστήριον καὶ τὰς Σέρρας μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Νέστου. Ἡ μυστικὴ ὁδὸς συνεπῶς, ἥτις ἐχαράχθη διὰ νὰ διέλθῃ τὸ ἔθνος μαχόμενον ἦτο ἡ σκολιὰ καὶ ἡ ὁδηγοῦσα εἰς συμμαχικοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους τώρα διαβλέπουσι καθαρῶς καὶ οἱ τυφλοὶ ἀκόμη. Ἡ ὁδὸς, ἥτις ἐσημειοῦτο ὡς λεωφόρος ἐθνικὴ, ὁδηγοῦσσα εἰς τὸ τέρμα τῶν ἀνυπερβλήτων θυσιῶν ἦτο ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐξαπατηθεὶς ἢ ἀποπλανηθεὶς ἢ μὲ πίστιν μικροῦ παιδίου διεκήρυττεν ὡς ὁριστικῶς χαραχθεῖσαν. Ἡ πρὸς τὴν ὁδὸν ὅμως ταύτην ἐπάνοδος δὲν εἶνε δυσχερής. Ἡ κυβέρνησις, ἐὰν τυχὸν ἔχῃ ἀναλάβει ὑποχρεώσεις ἀντιθέτους τῶν ἐθνικῶν πόθων, ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ πάντας τοὺς; πολιτικοὺς ἄνδρας καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπικουρίαν αὐτῶν πρὸς διάσωσιν. Δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον σήμερον νὰ τίθεται ζήτημα ἐσωτερικῆς κατισχύσεως καὶ κομματικῆς ὑπεροχῆς καὶ νὰ σκεπτώμεθα ἂν θ' ἀρκέσῃ εἰς τὸν καταπεπονημένον ἐκ τῶν δεινῶν ἑνὸς πολέμου λαὸν νὰ λάβῃ τὴν φαλακρὰν Θεσσαλονίκην καὶ τὰ Καμβούνια ὄρη μετὰ τῆς Κοζάνης καὶ τῆς Βερροίας καὶ τῆς Φλωρίνης καὶ τῶν Γρεβενῶν, διὰ νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Νὰ μείνῃ καὶ νὰ μείνῃ αἰωνίως πρωθυπουργεύων ὁ κ. Ε. Βενιζέλος καὶ νὸ μὴ ἐξέλθωσι τῆς τραπέζης τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ περιβολίου τοῦ δοβλετίου οὐδέποτε οἱ αὐτομολήσαντες εἰς τὸ νέον κόμμα ἀποδιοπομπαῖοι καὶ διεφθαρμένοι τῶν παλαιῶν κομμάτων. Νὰ γίνωσιν αὐτοὶ οἱ αἰώνιοι κύριοι τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ νὰ γίνῃ μεγάλη καὶ ἡ Ἑλλάς. Καὶ νὰ ἐλευθερωθῇ τὸ Γένος. Τοῦτο εἶνε ἡ ἀνάγκη, τὴν δὲ τύχην τῶν ταῦτα ἐπιτυγχανόντων πάντες δύναντ ι νὰ ζηλώσωσ ν, ἀλλ' οὐδεὶς θὰ φθονήσῃ, διότι πάντες Ἕλληνες, πάντες συγκύριοι καὶ συνυπεύθυνοι ἐπὶ τῆς κληροδοσίας τῶν προγόνων ἡμῶν. Ἐκπλήσσεταί τις δ' ἀληθῶς, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀφίνων τὰ δημοσιογραφικὰ αὐτοῦ ὄργανα νὰ κηρύττωσι τὴν ἀνάγκην ὑποχωρήσεως καὶ τὴν μετατροπὴν τοῦ πολέμου θριάμβων εἰς ἥττων καὶ ὑποδούλωσιν τοῦ ἀγνοτέρου, συμπαγεστέρου καὶ πλουσιωτέρου ἑλληνισμοῦ, δὲν καλεῖ πάντας τοὺς; ἐν τῇ χώρᾳ κορυφαίου. νὰ συζητήσῃ περὶ τῆς τύχης τῶν ἀμφισβητουμένων ἑλληνικῶν χωρῶν. Κακῶς πιστεύουσιν — οἱ εὐάριθμοι εὐτυχῶς τῶν ὑπαρχόντων νὰ πιστεύωσιν οὕτω, — ὅτι ἡ εὐρωπαϊκὴ διαφήμισις, καθ' ἣν τὴν Ἑλλάδα κυβερνᾷ νέος Καβοὺρ καὶ νέος Βισμαρκ θὰ καταστῇ μέθοδος ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ ἀδιαμαρτύρητος ὑποδούλωσις τοῦ ἑλληνισμοῦ, διότι «τυχαίως» καὶ «μοιραίως» ἀποδυθέντες εἰς ἕνα πόλεμον καὶ ὑποτιμῶντες ἡμεῖς αὐτοὶ τὴν δύναμιν καὶ τὸ σθένος καὶ τὴν ζωτικότητα λαοῦ καὶ στρατοῦ καὶ κράτους καὶ ἔθνους, ἐπιστεύσαμεν, ὅτι θὰ παίζωμεν εἰς βάρος τοῦ ἔθνους τὴν κωμῳδίαν τῆς διακηρύξεως λαοῦ ἐξουθενωμένου, διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἦτο καὶ πολὺ ἂν ἐλάμβανε καὶ τὴν Βερολίνιον γραμμὴν καὶ θὰ ἦτο ὄνειρον ἀσύλληπτον ἐὰν ἐλάμβανε καὶ τὴν κουρευμένην πάσης περιοχῆς Θεσσαλονίκην. Τὰ γεγονότα διέψευσαν τοὺς κωμῳδοὺς τῆς παλινορθώσεως ἐξουθενουμένου δήθεν κράτους καὶ ἔθνους. Τὰ γεγονότα ἔδωκαν ὑπερλάμπρους νίκας καὶ ἀκόμη τὴν νίκην τὴν ὁριστικὴν τοῦ συμμαχικοῦ ἀγῶνος. Τὸ κράτος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παίζῃ εἰς βάρος τοῦ ἔθνους καὶ δι' ὑπολογισμοὺς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς κατισχύσεως τὸν ρόλον χωροφύλακος, παραδίδοντος εἰς δουλείαν ἐκείνους δι' οὓς κυρίως ἐγένετο ὁ ἐλευθερωτικὸς ἀγών. Τὸ κράτος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κρίνῃ ὡς χαρτοπαικτικὴν ἐπιχείρησιν ἕνα πόλεμον καὶ ν' ἀνεχθῇ ὡς οἱ *ἀβανταδόροι* τῶν χαρτοπαιγνίων νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸ τοὺς πόντους του ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως. Τὸ κράτος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ σκεφθῇ ὅτι θὰ ἐπώλει τὴν ἐλευθερίαν ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων διὰ ν' ἀπελευθερώσῃ τὸ 1)4 εἰς ἀριθμῶν τῶν ὁριστικῶς καὶ ἄνευ ἐλπίδος διατηρήσεως τοῦ ἐθνισμοῦ των ὑποδουλομένων ὁμοεθνῶν. Οὔτε τὸ κράτος οὔτε τὸ ἔθνος ἐπίστευον ἢ πιστεύουσι τοιοῦτόν τι. Οὔτε βεβαίως ἡ εὐφυΐα, ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ φιλοδοξία τοῦ κ. Ε. Βενιζέλου ἐπίστευεν ἢ πιστεύει τοιοῦτόν τι. Ἀλλ' εἶνε πιθανὸν, ὅτι μόνος ἐνεργήσας ἐπλανήθη καὶ μόνος ἀποφασίζων διέπραξε λάθη, ἀφοῦ μόνος ἀνέτρεπε τὴν πολιτικὴν ἑνὸς ὁλοκλήρου αἰῶνος καὶ τὴν ἱστορίαν ὁλοκλήρου τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Εἶνε τώρα καιρὸς καὶ αἱ πλάναι καὶ τὰ λάθη νὰ ἐπανορθωθῶσι. Τὸ πλανᾶσθαι ἀνθρώπινον. Ὁσονδήποτε δὲ Μεσσίας καὶ ἂν ἐκηρύχθη ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι μετέχει τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν ἐφ' ὧν ἡ πλάνη ἀπορρέει. Τώρα μόνον ὑπάρχει καιρὸς ἐπανορθώσεως. Πειθόμενος δὲ, ὅτι δὲν εἶνε οὔτε προδότα, οὔτε φαῦλοι, οὔτε ἀπάτριδες οὔτε ἠλίθιοι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος, ὧν ἄλλως τε ἡ πρόβλεψις παρέσχεν ὅλα—ἀνεξαιρέτως ὅλα—τὰ μέσα εἰς ἔμψυχον καὶ τεχνητὸν ὑλικὸν διὰ νὰ ἀποβῇ νικηφόρος ὁ πόλεμος, ἂς συγκαλέσῃ αὐτοὺς καὶ ἐκθέτων τὴν κατάστασιν καὶ ὁμολογῶν τὰ ἔργα του καὶ δηλῶν καὶ ἐκμυστηρευόμενος τὰ γεγονότα εἰλικρινῶς, ἂς εἴπῃ αὐτοῖς:

— «Μόνος ἐγὼ ἐσκέφθην ν' ἀναστήσω τὸν ἑλληνισμόν. Βοηθήσατέ με νῦν ἀναστηθέντα νὰ τὸν διατηρήσω εἰς τὴν ζωήν».

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1912

— **Πρόοδος καὶ ὑπερτίμησις**
— **Τὰ μεταλλεῖα καὶ ἡ μεταλλουργία**
— **Ἐξαγωγὴ μεταλλεύματος**

ΤΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἡ «Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις» τῆς Δυτικῆς Γαλλίας γράφουσα περὶ τῆς Γαλλικῆς Βιομηχανίας κατὰ τὸ 1912 τονίζει ἰδιαιτέρως τὰ ἑξῆς:

«Ἀπὸ γενικῆς μεταλλευτικῆς καὶ σιδηρουργικῆς ἀπόψεως τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἔτους 1912 ἦσαν τὰ ἑξῆς:

1ον) Ἡ ὑπερτίμησις τῆς καυσίμου ὕλης.

2ον) Ἡ ὑπερτίμησις τῶν μεταλλευμάτων καὶ τῶν μετάλλων.

3ον) Ἡ ἀνάπτυξις τῆς καταναλώσεως τοῦ χάλυβος κλιβάνου Μαρτὲν καὶ ἐπιβράδυνσις ἀξιοσημείωτος τῆς παραγωγῆς τοῦ σιδήρου.

4ον) Ἡ ἐγκατάστασις κλιβάνων θερμαινομένων διὰ κὸκ ἀποφασισθεῖσα ὑπὸ τῶν ἐργοστασίων τῆς Δυτικῆς Γαλλίας.

5ον) Ἡ παραχώρησις τεσσάρων μεγάλων μεταλλείων κατὰ τὸν Αὔγουστον μῆνα.

6ον) Ἡ ἐξόρυξις καὶ ἐξαγωγὴ μεταλλείματος διὰ τὴν Ἀγγλίαν.

7ον) Ἡ ἐγκατάστασις ἐν Λωρραίνῃ «κολοσσιαίων» Γερμανικῶν ἐργοστασίων ἐγγὺς τοῦ μεταλλεύματος τοῦ Μπριέ.

8ον) Ἡ ἔλλειψις ἐργατικῶν χειρῶν καὶ μικρὰ ἀπόδοσις τῆς ἐργασίας εἰς μερικὰς θέσεις.

9ον) Ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐρευνῶν πρὸς ἀνεύρεσιν ἀρχείων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Γαλλίαν.

10ον) Ἡ ἀδιαφορία τῶν Γάλλων ἐργατῶν ὀρυχείων παρακαλουμένων ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, Βέλγων καὶ Γερμανῶν ὁπερῶν.

Ἡ ἐξαγωγὴ μεταλλεύματος σιδήρου ἐκ Γαλλίας ὑπερέβη τὰ 7 ἑκατομμύρια τοννων, ἥτοι ηὐξήθη κατὰ ἓν ἑκατομμύριον τόννων ἐπὶ τοῦ 1911 διότι μολονότι τὸ Βέλγιον εἶνε πάντοτε ὁ πρῶτος πελάτης τῆς Γαλλίας, αἱ εἰς Γερμανίαν ἀποστολαὶ αὐξάνουσι πάντοτε. Τῷ ὄντι ἡ ζήτησις ἐκ Γερμανίας αὐξάνει πάντοτε καὶ ἐτριπλασιάσθη σχεδὸν ἐντὸς δεκαετίας ἵνα φθάσῃ κατὰ τὸ 1911 περὶ τὰ 11 ἑκατομμύρια τόννων. Εἰς τὴν ζήτησιν ταύτην ἡ Γαλλία προσέφερε 2,122,000 τόννους κατὰ τὸ 1911 ἀντὶ 920,000 τόννων κατὰ τὸ 1908 ἤτοι παρουσιάτε προοδευτικὴν αὔξησιν 130 ο)ο ἐντὸς τριῶν ἐτῶν. Αἱ ἀποστολαὶ τῆς Γαλλίας θὰ ὑπερῶσι τὰς τῆς Σουηδίας ἤτοι κατὰ 3 1)2 ἑκατομμύρια τόννων.

Ἡ σύγκρισις τῶν κυριωτέρων οἰκονομικῶν παραγόντων μεταξὺ τοῦ 1912 καὶ τοῦ προηγουμένου ἔτους 1911 δίδεται διὰ τοῦ ἑξῆς πίνακος, ὅστις δεικνύει τὴν ὑπερτίμησιν.

	1911	1912
Κὸκ ἐν Γαλλίᾳ φρ.	21.47	24.34
Γαιάνθρακες »	17.50	20.90
Χυτοσίδηρος μήτρας Ἀριθ. 3 Λουξεμβούργιος	70.—	89.—
Χυτοσίδηρος βαρβᾶν Μιθλεσβουργκ) σελήνια	50)3	66.—
Χάλυβες (Ἀνδέρσας) λίραι	3)2)ο—	6)2)0
Χαλκὸς (Παρισίων) »	164.50	212
Ἀλουμίνιον	55.—	90.—
Βάμβαξ (Χάβρης)	59.50	85.12

Ἐν τῇ ἄνω ρηθείσῃ μελέτῃ ἀναφέρονται καὶ τὰ ἀκόλουθα ἐμπορο βιομηχανικὰ ἐπεισόδια τοῦ ἔτους.

Ἡ διχόνοια τῆς Γκραφεστάντεν, ἥτις προεκάλεσε πανταχοῦ εὔλογον συγκίνησιν, ἔσχεν ὡς ἄμεσον πασιφανὲς ἀποτέλεσμα νὰ στερήσῃ τὴν Γερμανίαν τῶν Γαλλικῶν παραγγελιῶν σιδηροδρομικῶν ἁτμαμαξῶν.

Οἱ διευθυνταὶ τῶν μεγάλων σιδηροδρομικῶν δικτύων, νῦν ἐν ἐπαφῇ δὶς τοῦ ἔτους μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων των γάλλων ἐργοστασιαρχῶν ἠσθάνθησαν ποσον ἦτο παράλογον νὰ δίδωσι παραγγελίας εἰς χώραν, ἥτις καταδιώκει τὰ γαλλικὰ κεφάλαια ἐπισήμως καὶ παρηγήθησαν παλαιῶν συστημάτων.

Ἡ συμβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐθνικοῦ γραφείου τῆς Ναυτιλίας, διὰ τῆς συνεργασίας της μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων πρόκειται νὰ λύσῃ τὸ σπουδαῖον ζήτημα τῶν μετακομίσεων κατὰ θάλασσαν καὶ διὰ τῆς ποταμοπλοΐας ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν σιδηροδρόμων.

Τὸ γαλλικὸν πυροβολικὸν κηρυχθὲν ἀνώτερον τοῦ πυροβολικοῦ Κρουὲ ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν παραλαβῆς τῶν διαφόρων χωρῶν ἰδίως δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, ἀπεδείχθη ἐν τῇ πράξει ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις πρώτιστον ἐν τῷ κεραυνοβόλῳ πολέμῳ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Αἱ παραχωρήσεις ὀρυχείων αἱ δοθεῖσαι κατὰ τὸν Αὔγουστον ἐξετίναξαν ὀλίγον τὴν ἱερὰν κόνιν τῶν καρτονίων ὑπὸ τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἐξαετίας κοιμῶνται 200 περίπου αἰτήσεις καὶ ἀπέδειξαν ὅτι ἡ παραλυσία τοῦ τμήματος τούτου τῶν ἐπιχειρήσεων δὲν εἶνε ἐντελῶς πλήρης.

Τέλος τὰ μεγάλα ἀποικιακὰ ἔργα προπάντων ἐν Μαρόκῳ ἤρχισαν καὶ διαγράφωνται σαφῶς.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΑΓΩΝΑ

Β'.

Τὰς ἐπαναστάσεις τοῦ 1769 καὶ 1788, αἵτινες ἀπέτυχον, ἀφοῦ προσέθηκαν πολλὰς νέας αἱματηρὰς σελίδας εἰς τὸ μαρτυρολόγιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Τότε ἐν Τριπολιτσᾷ ἐσφαγησαν 3 χιλ. Ἕλληνες· ἐν Θεσσαλίᾳ ἄλλοι τόσοι Τρικκαλινοί· ἐν Λαρίσῃ οἱ γενίτσαροι ἐτουφέκιζαν καθ' ἑκάστην 10-20 χριστιανούς. Τότε ἡ Μοσχόπολις κατεστράφη. Ἐὶν Σμύρνῃ ἐφονεύθησαν πλείστοι ὅσοι χριστιανοὶ ἐξερχόμενοι τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς. Εἰς τὴν Λῆμνον ἀπεκεφαλίσθησαν ὁ Ἀρχιεγεὺς καὶ οἱ προεστοὶ τῶν Χριστιανῶν. Τὴν σφαγὴν δὲ τῶν ὑπὸ τοὺς Γριβαίους ἐπαναστατῶν ἐν Ἀγγελοκάστρῳ, ὑπομιμνήσκει ἀκόμη καὶ σήμερον ἡ ἐκεῖ θέσις, ἡ ἐπικαλουμένη τὸν «Γριβαῖον τὰ κόκκαλα». Εἰς τὴν Σκάλαν τῶν Μεγάρων, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ὁ Μητροπάρας κατέστρεψεν ἐν σῶμα Ἀλβανῶν. Εἰς τὸν Μελίπυργον τῆς Μεσσηνίας ἐφονεύθη εἰς τῶν Μαυρομιχαλαίων μετὰ τῶν ὑπερμάχων τοῦ πύργου. Ἐν Κρήτῃ ὁ Ἰωάννης Δασκαλογιάννης μετὰ τῶν Σφακιανῶν τῆς Κρήτης πολεμῶν, ὑπέστη τὸν μαρτυρικώτατον τῶν θανάτων. Οἱ κάτοικοι τοῦ Αἰγίου ζητήσαντες ἄσυλον εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ταξιαρχῶν, ἐσφάγησαν ἅπαντες αὐτόθι. Εἰκοσακισχίλιοι Πελοποννήσιοι ἐπωλήθησαν εἴτε εἰς τὴν Ἀλγερίαν, εἴτε εἰς τοὺς Τούρκους τῆς Ρούμελης. Ὅσοι δὲ τῶν κατοίκων αὐτῆς δὲν ἐθανατώθησαν καὶ δὲν ἐξηνδραποδίσθησαν, ἄλλοι μὲν μετηνάστευσαν εἰς Ἑπτάνησον, ἄλλοι δὲ κατέφυγον εἰς τὰ χρησφύγετα τῶν ὀρέων καὶ τῶν σπηλαίων.

Ληγούσης τῆς 18ης ἑκατονταετηρίδος ἐπηκολούθησαν πολιτικώτερα γεγονότα. Τότε τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς τὴν πραγματοποίησιν ἡ Εὐρώπη διὰ πρώτην φορὰν ἔλαβεν ὑπ' ὄψει, διὰ τῆς προτάσεως τῆς Μεγάλης Αἰκατερίνης πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐπρότεινε τὴν ἐνίδρυσιν Ἑλληνικῆς Μοναρχίας, μὲ αὐτοκράτορα τὸν ἔγγονόν της μέγαν δοῦκα Κωνσταντῖνον, ὑπὸ τὴν ρητὴν βεβαίωσιν τῆς παραιτήσεως τοῦ νέου μοναρχου ἀπὸ πάσης ἀξιώσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Ρωσσικοῦ θρόνου, ὥστε τὰ δύο στέμματα, νὰ μὴ ἑνωθῶσι ποτὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς. Τὸ νέον κράτος ἦτο αὐτὴ αὐτὴ ἡ πραγματοποίησις τῆς Μεγάλης Ἰδέας· ἦτο αὐτὴ ἡ ἀνάστασις τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας, διότι ἐδίδοντο εἰς αὐτὸ σύνορα ὁ Εὐξεινος, ἅπασα ἡ Θρᾴκη καὶ ἡ Μακεδονία μέχρι τοῦ Δουνάβεως.

Ὁ βουλγαρικὸς λαὸς ἦτο τότε ἀφανὴς καὶ σχεδὸν νεκρὸς, διὰ τοῦτο οὐδεὶς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἐποχῆς γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ. Ἡ ἑλληνικὴ πρεσβευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἥτις εἶχεν ἀπέλθει εἰς Πετρούπολιν διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ἐθνικῆς ἐκείνης ἐξεγέρσεως, εἶχεν ὑποβάλει σχέδια, ὅπως ἡ ἐπανάστασις ἐκραγῇ συγχρόνως ἐν Πελοποννήσῳ, Στερεᾷ, Εὐβοίᾳ, Θεσσαλίᾳ, Ἠπείρῳ, Μακεδονίᾳ, συγκεντρωθῶσι δὲ περὶ τὴν Ἀδριανούπολιν 300 χιλ. χριστιανῶν, οἵτινες ἐνούμενοι μετὰ τῶν Ρώσσων, ἔμελλον νὰ ὁρμήσωσι κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τότε ἀποδείχθη ὁ ναυτικὸς ἥρως Λάμπρος Κατσώνης, ὅστις ἐπὶ κεφαλῆς στολίσκου 15—20 παρώνων, ἐξοπλισθέντος ἐν Τεργέστῃ δαπάναις τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν, ἐναυμάχησε τοὺς τουρκικοὺς στόλους καὶ ἐθαλασσοκράτησε τοῦ Αἰγαίου ἐπὶ τρία ὅλα ἔτη, ἀπὸ τοῦ 1788 μέχρι τοῦ 1790. Ἐπῆλθε κατόπιν ὁ θάνατος τοῦ Ρήγα, μάρτυρος τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, καὶ ἐπηκολούθησαν οἱ ἀγῶνες τῶν Σουλιωτῶν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας· κλείεται δὲ τὸ πρὸ τοῦ 1821 στάδιον τῆς ἐθνικῆς δράσεως, διὰ τῶν ἀπείρων καὶ ἀδιαλείπτων ἡρωισμῶν τῶν κλεφτῶν καὶ τῶν ἁρματωλῶν κατὰ ξηράν, ὡς καὶ κατὰ θάλασσαν, διὰ τοῦ καταδρομικοῦ στολίσκου τοῦ ναυάρχου Σταῦλα καὶ τοῦ ἀντιναυάρχου Νικοτσάρα. Συνελόντι εἰπεῖν ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ δ

δυάση τὸ τηλέφωνον μετὰ τῆς γραφομηχανῆς, εἰς τρόπον ὥστε ἐμιλῶν τις ἐνώπιον τηλεφωνικοῦ μηχανήματος κάμνει τὴν μηχανὴν νὰ γράφῃ ὡς ἐὰν ἐνήργουν οἱ δάκτυλοι. Περιττὸν εἶνε νὰ τονίσωμεν τὴν σκουδαιότητα τῆς ἐφευρέσεως καὶ τὰ καταπληκτικὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα.

ΑΘΗΝΑΙ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ

Σελήνη 6 ἡμερῶν

Ἀν. ἡλ. ὥρ. 6 λ. 14 — Δύσ. 6 λ. 5

Ψυχοσάββατον-Ἁγίων Θεοδώρων

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ἡ σημερινὴ ἡμέρα. Ἀφιεροῦται ἀπὸ τὴν θρησκείαν ὑπὲρ τῆς μνήμης τῶν νεκρῶν. Ἐφέτος διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ μνήμη αὕτη φέρεται ἀποκλειστικῶς πρὸς τοὺς νεκροὺς τῶν ὁποίων τὰ μέτωπα στέφει ἡ πολεμικὴ δάφνη. Ψυχοσάββατον ἐθνικὸν δύναται νὰ ὀνομασθῇ τὸ ἐφετεινὸν καὶ τὰ ἥρῳα τὰ ὁποῖα ἀνήγειρεν ἡ σκέψις ὑπὲρ τῶν ἀγνώστων πολεμιστῶν συγκεντροῦσιν εὐλαβεῖς τὸ προσκύνημα πάσης Ἑλληνικῆς διανοίας. Αἱ μητέρες καὶ αἱ ἀδελφαὶ πρὸ πάντων αἱ μεταβαίνουσαι ν' ἀποθέσουν ἄνθη εἰς τάφους νεκροθέντων προσειλῶν ἃς μὴ λησμονήσωσι τὴν εὐχὴν ὑπὲρ τοῦ ἀγνώστου μαχητοῦ οὐτινος ἴσως καὶ δὲν ἔμαθον ἀκόμη οἱ ἴδικοί του τὸν θάνατον. Εἶνε παρηγορία καὶ τοῦτο. Ἓν κηρίον ἀναπτόμενον διὰ τὸν ἄγνωστον ἐλευθερωτὴν, τὸν δώσαντα τὸ αἷμα του καὶ τὸ σφρίγος τῆς νεότητός του θὰ εἶνε ὅμοιον δώρημα πρὸς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον περιγράφει εἰς ἓν θαυμάσιον ποίημά του ὁ Δερουλέδ. Ὁ στρατιώτης πολεμιστὴς εἰσέρχεται κατάκοπος εἰς μίαν καλύβην. Ἡ γηραιὰ οἰκήτρια τὸν τοποθετεῖ ἐγγὺς τοῦ πυρός. Τοῦ παρασκευάζει φαγητόν. Καὶ ἐπειδὰ γεμίζει τὸν σάκκον του μὲ ὅ,τι καλὸν ὑπῆρχεν ἐντὸς τῆς καλύβης ἀπὸ τοῦ ἄρτου μέχρι τοῦ γλυκύσματος. Καὶ ὁ συγκεκινημένος στρατιώτης σχεδὸν ἐκπληκτος διὰ τὰς μητρικὰς αὐτὰς περιποιήσεις τῆς ἀγνώστου τὴν ἀκούει νὰ λέγῃ :

— Πήγαινε στὴν εὐχή μου. Ἔχω κι' ἐγὼ παιδὶ εἰς τὸν πόλεμον.

Ὅλοι ἔχομεν κάποιον προσφιλῆ μέσῳ τοῦ νικηφόρου στρατοῦ. Ὑπὲρ τῆς ζωῆς ἐκείνου ἄλλαι ψυχαὶ ἀφῆκαν τὸν κόσμον τοῦτον.

Μνημονεύσωμεν μετὰ τιμῆς τὰς ψυχὰς τῶν ἀγνώστων ἡρώων.

Οἱ χαιρετισμοὶ εἰς τοὺς νεκρούς

Ἡ χθεσινὴ θρησκευτικὴ κίνησις μὲ τὴν ἔναρξιν τῶν «Χαιρετισμῶν» ἦτο ζωηροτάτη. Τὴν 5ην μ. μ. ὥραν πάντες οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἤχουν ἐν ἐπιβλητικῇ ἁρμονίᾳ καὶ ὁ κόσμος ἔσπευδεν εἰς τὰς κεντρικὰς ἰδίως ἐκκλησίας νὰ ἀκούσῃ ψαλλόμενον τὸ τροπάριον: «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια», τὸ τροπάριον αὐτό, τὸ ὁποῖον τόσας ἀναμνήσεις παλαιᾶς δόξης περασμένων μεγαλείων πρέπει νὰ ἀφίνῃ εἰς κάθε χριστιανόν.

Ἡ πριγκήπισσα Σοφία ἐπὶ τοῦ «Λορελάϊ»

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα κατῆλθεν εἰς τὸν Πειραιὰ ἡ Α. Β. Υ. ἡ πριγκήπισσα Σοφία, ἥτις ἀπὸ τῆς ἀκτῆς Ἀλκίμων διεπεραιώθη ἐπὶ τῆς γερμανικῆς φυλακίδος «Λορελάϊ».

Ἡ πριγκήπισσα διὰ τῆς φυλακίδος ἐξέβραμε μέχρις Αἰγίνης, ἐπανακάμψασα περὶ τὴν 5ην μ. μ. εἰς Φάληρον, ὁπόθεν ἀνῆλθεν εἰς Ἀθήνας δι' αὐτοκινήτου.

Ὁ στρατηγὸς Ἐντοῦ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν περιοδείας του ὁ ἀρχηγὸς τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς στρατηγὸς Ἐντοῦ μετὰ τοῦ ἐπιτελάρχου κ. Μποσκιὲ καὶ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Σαρπί. Ὁ Γάλλος στρατηγὸς μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς ἐπεσκέφθησαν πάντα τὰ πεδία ὅπου ἐγένοντο μάχαι.

Ὁ «Ρωμηὸς»

Λυρικώτατος ὁ Σουρῆς σήμερον ἀφιερωμένος εἰς τὸ Ψυχοσάββατον. Ἰδοὺ μερικοί του στίχοι !

Βλέπεις τοῦτα τὰ λιθάρια,
ποῦ λαὸς τὰ προσκυνῇ ;
εἶνε μνήματα τρανά,
ποῦ κοιμοῦνται παλληκάρια.

Βλέπε μνήματα περίσσια,
ποῦ δὲν ἔχουν κυπαρίσσια,
μήτε πένθιμαις ἰτιαῖς.

Ἐδῶ μέσα θάβρῃς νειάτα,
ποῦσβυσαν ζωὴ γεμάτα
στοῦ πολέμου τῆς φωτιαῖς.

Αὐτὸ τὸ Κοιμητήρι, ποῦ δὲν τὸριζοῦν ὅρια,
καὶ δὲν περικοσμεῖται μὲ μνήματα πελώρια,
θὰ μείνῃ μιὰν ἡμέρα
τοῦ γένους μεγαλεῖο,
καὶ θάναι πέρα πέρα
Πατρίδος Μαυσωλεῖο.

Ὁ «Ρωμηὸς» σήμερον γίνεται ὁ ἐθνικὸς ψάλτης τοῦ ἀγῶνος.

Ἀναχώρησις τοῦ κ. Ῥακτιβᾶν

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἀνεχώρησε μεταβαίνων εἰς Θεσσαλονίκην ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Ῥακτιβάν.

Ὁ κ. Ῥακτιβὰν παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ καταρτισθὲν Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου παρατείνεται ἐπὶ ἕνα εἰσέτι μῆνα ἡ ἰσχὺς τοῦ Δικαιοστασίου.

Ἡ ἑορτὴ τῶν νεκρῶν

Ὁλόκληρος ἡ πρωτεύουσα θὰ ἐπιστρατεύσῃ σήμερον εἰς τὸ Λαν Νεκροταφεῖον ὅπου τελεῖται κατ' ἔτος ἡ ἱερὰ ἑορτὴ τῶν νεκρῶν καὶ συνάμα μεγαλοπρεπὴς πανήγυρις τῶν ζώντων.

Οἱ εὐτυχεῖς κάτοικοι τοῦ Ἄστεως συνηθισμένοι νὰ ζοῦν εἰς λαμπρὸν καὶ γελαστὸν περιβάλλον, εἶνε ἀδύνατον νὰ μαλαχθοῦν ἀπὸ τὴν στιγνὴν ἐπιβλητικότητα τῶν τοπίων τοῦ νεκροταφείου.

Καὶ αἱ πυκναὶ κυπάρισσοι σήμερον θὰ δεχθοῦν ἐχι μόνον δάκρυα χυνόμενα εἰς τὴν μνήμην προσφιλοῦς νεκροῦ, ἀλλὰ θὰ στέψουν καὶ τρυφερὰ ζεύγη, τὰ ὁποῖα ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτῶν θὰ ζητήσουν καταφύγιον καὶ... ἀπομένωσιν.

Ἀνθυγιεινὰ ἐργοστάσια

Ὁ ἀστυίατρος κ. Κούζης, κατόπιν διαταγῆς τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας κ. Ζωμπρακάκη, ἐνεργήσας ἐπιθεώρησιν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐαγγελιστρίας ἐργοστάσιον βαφῆς πτερῶν γυναικείων πίλων τῶν ἀδελφῶν Εὐσταθιάδου ἐγνωμοδότησεν, ὅτι δέον τοῦτο ὡς τάχιστα νὰ παύσῃ λειτουργοῦν, καθόσον δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς,ὡς ὑγρὸν, σκοτεινὸν καὶ ἀνήλιον.

ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

[Τὸ «Χαμηδιὲ»]

Τὸ «Χαμηδιὲ» ζωντάνεψε
καὶ ἄρχισε τὰ ἴδια,
καὶ βούλιαξε στὸ δρόμο του
ὅποιο καράβι ἀντάμωσε.

Ἀντεὶ νὰ πάρῃ χάρβουνα,
ἐπῆρε βελανίδια,
καὶ τὰ φαγε ἀπ' τὴν πεῖνά του,
καὶ συνεπῶς καρδάμωσε !...

Ὁ Γελωτοποιὸς

Ὁ Μέραρχος κ. Καλλάρης

Ἀφίκετο χθὲς ἐξ Ἠπείρου ὁ ὑποστράτηγος κ. Καλλάρης, διοικητὴς τῆς 6ᾳ Μεραρχίας. Ὁ κ. Καλλάρης μετὰ ὀκταήμερον διαμονὴν ἐν Ἀθήναις θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἤπειρον.

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΑ ΔΕΛΤΑΡΙΑ

[Ἑλλησποντοφύλακες ἢ Ἑλλησπόντου φύλακες ;]

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Ἀναμφισβήτητον τυγχάνει, ὡς ὁ φίλος κ. Γ. Γαρδίκας διὰ παραδειγμάτων κατέδειξεν, ὅτι ἡ ἐκ τριῶν λέξεων σύνθεσις δὲν εἶνε ἀλλοτρία τοῦ πνεύματος τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης· ἀλλὰ πόθεν τεκμαιρόμενος ὁ κ. Γαρδίκας λέγει, ὅτι ἐν τῇ ἀττικῇ ἐπιγραφῇ τοῦ ἔτους 428 π. Χ. τῇ ἐκδεδομένῃ ἐν τῷ CIA ἐκ παραναγνώσεως ἐπιγραφὴ Ἑλλησποντοφύλακες ἀντὶ νὰ γραφῇ Ἑλλησπόντου φύλακες ; Ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι ἀφ' ὅτου αἱ δύο λέξεις Ἕλλης πόντος κατὰ παραθετικὴν σύνθεσιν προηνέχθησαν ὡς μία Ἑλλήσποντος, ἠδύνατο κανονικώτατα νὰ γίνῃ ἡ σύνθεσις ἑλλησποντοφύλακες ὡς νεωριοφύλακες, λιμενοφύλακες καὶ αἱ ὅμοιαι. Ἐπειδὴ δὲ μόνον παρὰ ποιηταῖς αἱ λέξεις Ἕλλης πόντος ἀπαντῶσι διῃρημέναι, παρ' ἅπασι δὲ τοῖς πεζογράφοις καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς ἀρχαιοτέροις τῆς περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπιγραφῆς, Ἡροδότῳ καὶ Θουκυδίδῃ, ἀπαντῶσιν ὡς μία λέξις, Ἑλλήσποντος, νομίζομεν, ὅτι ἡ ἐν CIA ἀνάγνωσις Ἑλλησποντοφύλακες ἔχει κάλλιστα Ὥστε πρὶν ἢ μεμαρτυρημένως ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ λέξεις Ἕλλης πόντος δὲν συνεξεφέροντο ἀκόμη ὡς μία λέξις, ὅτε ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐγράφη, δὲν εἶνε ὀρθὸν νὰ ἰσχυριζώμεθα, ὅτι γραπτέον ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ οὐχὶ Ἑλλησποντοφύλακες ἀλλ' Ἑλλησπόντου φύλακες.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Μαρτίου 1913

Μεθ' ὑπολήψεως

Γ. Α. Παπαδασιλείου

Τὸ νέον Ἀθηναϊκὸν θέατρον

Ἰδοὺ καὶ ἓν ἀκόμη θέατρον, τὸ τελειότερον, τὸ ἀνετώτερον, τὸ ἀσφαλέστερον, τὸ πολυτελέστερον τῆς πρωτευούσης, εἰδικῶς κατασκευασθὲν διὰ κινηματογραφικὰς παραστάσεις κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν τελευταίων Εὐρωπαϊκῶν. Εἰς τὴν ἰδιοκτήτριαν Ἀγγλικὴν ἑταιρίαν ἐστοίχισεν ὑπὲρ τὰς 150,000 φράγκων καὶ ἀποτελεῖ ἀληθὲς ἐγκαλλώπισμα τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Ἔχει τὴν τελειοτέραν καὶ πλουσιωτέραν ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν, ἐξ εὐρυτάτας πύλας, τρεῖς διαδρόμους, ἄνετα καὶ πολυτελῆ καθίσματα καὶ τὴν ἐντονωτέραν καὶ σταθερωτέραν κινηματογραφικὴν προβολήν.

Τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ νέου μας θεάτρου «Παλλὰς» ἐγένοντο χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐν συρροῇ ἐκλεκτοτάτων προσκεκλημένων ἐν οἷς διεκρίνοντο ὁ δήμαρχος κ. Μερκούρης μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ ναύαρχος Τῶφφελ, πολλοὶ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ ἐκλεκτοτάτη μερὶς τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Σήμερον ἡ πρώτη παράστασις ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας δίδεται ὑπὲρ τῶν νοσοκομείων τῶν τραυματιῶν τοῦ πολέμου.

Ὁ διάλογος τῆς ἡμέρας

Ἐνώτιον ἑνὸς φαγὰ συζητοῦν περὶ μουσικῆς.

— Τί προτιμᾷς σύ ; Τὴν μανδόλαν ἢ τὸ μανδολίνον ;

— Τὸ μανδολᾶτον.

ΕΥΧΑΣΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΟΥΜΑΣ

— Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν

Ἡ Ρωσσικὴ Δούμα εἰς τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ἐπὶ τῇ 300ρίδι τοῦ οἴκου τῶν Ρωμανὼφ ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα.

Ἑλληνικὴν Βουλὴν

Ἀθήνας

Θεωρῶ ἐμαυτὸν εὐτυχῆ διαβιβάζοντα ἐις τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς Δούμας τῆς Αὐτοκρατορίας διὰ τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῆς τριακοσιετηρίδος τῆς ἐνδόξου Δυναστείας τῶν Ρωμανὼφ, ἑορταῖς συμπιπτούσαις τῇ ἡμέρᾳ τῆς λαμπρᾶς νίκης τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων. Αἱ ἀναλλοίωτοι συμπάθειαι τοῦ Ρωσσικοῦ Ἔθνους πρὸς τὸ ὁμόθρησκον αὐτῷ Ἑλληνικὸν Ἔθνος γίνονται μετ' ἰδιαζούσης δυνάμεως ἐπαισθηταὶ κατὰ τὴν ὥραν τῶν ἀλκίμων ἐν τῷ προαιωνίῳ ἀγῶνι Ἑλληνικῶν ἄθλων, οἵτινες εὑρίσκουσιν ἰσχυρὰν ἠχὼ ἐν ταῖς καρδίαις τοῦ Ρωσσικοῦ λαοῦ».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δούμας

Ροτζιάνκο

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

Τοποθετήσεις ἀρχιάτρων

Δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς τοποθετεῖται ὡς διευθυντὴς τοῦ Λου στρατιωτικοῦ νοσοκομείου Ἀθηνῶν ὁ ἀρχίατρος κ. Ι. Παπαθεοδώρου, ἀντὶ τοῦ ἐπιάτρου κ. Βασιλάκη, ὅστις παραμένει ὡς διευθυντὴς τοῦ αὐτοῦ νοσοκομείου.

Ἐπίσης τοποθετεῖται ὡς διευθυντὴς τοῦ στρατιωτικοῦ νοσοκομείου ὁ γενικὸς ἀρχίατρος κ. Ἰωάννης Ἀγγελίδης.

Διάλυσις νοσοκομείων

Καθ' ἃ ἐγνώθη, πρόκειται νὰ διαλυθῶσι τινὰ τῶν συσταθέντων προ τριμήνου νοσοκομείων τῆς Φιλιππιάδος καὶ τοῦτο διότι δὲν παρίστανται ἀνάγκη νὰ ὑφίστανται τοιαῦτα μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκεῖθεν μεγίστου μέρους τοῦ στρατοῦ.

Θὰ διατηρηθῶσι μόνον τὰ ἐν Πρεβέζῃ λειτουργοῦντα στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα καὶ θὰ συσταθῶσιν ἐν Ἰωαννίνοις τρία τοιαῦτα.

ΟΙ ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

— Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα λίαν προσεχῶς θ' ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου ὅστις θὰ ἑνώσῃ τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῆς Εὐρώπης.

Ἡ γραμμὴ θὰ χαραχθῇ παραλιακῶς ἀπὸ τοῦ Παπαπουλίου μέχρι Τοψίν, θὰ ἔχῃ δὲ μῆκος 87 χιλιομέτρων.

Ἡ ἀπόστασις σιδηροδρομικῶς ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Θεσσαλονίκης θὰ εἶνε ὥραι 14—15.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι αἱ ἐργασίαι θὰ διεξαχθῶσι μετὰ δραστηριότητος, ὑπολογίζεται ὅτι ἐντὸς 1 ἔτους αἱ Ἀθῆναι θὰ συγκοινωνήσουν σιδηροδρομικῶς μὲ τὴν Βιέννην.

ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ ΠΟΛΕΩΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας κατόπιν ἀνφορᾶς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κιάτου ἀπεφάσισεν ἵνα ἡ πόλις Κιάτου μετονομασθῇ εἰς Μηκώνην τὸ χωρίον Βασιλικὸ εἰς Συκιῶνα, ἡ Βοῦνιά εἰς Τιτάνην καὶ ἡ Ματσανη εἰς Κορωνίδα.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

— Ὁλόκληρον τὸ κείμενον
— Δοξολογία Ὀθωμανῶν
— Οἱ Ἄγγλοι διὰ τὰ Ἰωάννινα
— Συγκοινωνία Πρεβέζης-Ἰωαννίνων

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝαΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

Χθὲς τέλος τὰ σύμμαχα κράτη ἐπέδωκαν τὴν ἀπάντησίν των πρὸς τὰς Δυνάμεις διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐπεμβάσεως αὐτῶν πρὸς τερματισμὸν τοῦ πολέμου καὶ συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης.

Ἡ ἀπάντησις ἐπεδόθη ταυτοσήμως πρὸς τοὺς πρεσβευτὰς ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων Ἀθηνῶν, Σόφιας, Βελιγραδίου καὶ Κεττίγνης.

Χθὲς περὶ τὴν 7ην μ. μ. ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κορομηλᾶς ἐδέχθη ἐς τῷ ὑπουργείῳ τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτὰς τῶν Μ. Δυνάμεων πρὸς οὓς ἀφοῦ ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὰς Δυνάμεις διὰ τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν πρὸς συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης ἀνεκοίνωσε τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἡ Ἑλλὰς εἶνε δυνατὸν νὰ δεχθῇ τὴν τοιαύτην μεσολάβησιν.

Οἱ ὅροι οὗτοι εἶνε οἱ ἑξῆς.

1ον) Νὰ παραχωρήσῃ ἡ Τουρκία εἰς τοὺς Συμμάχους τὰς χώρας, τὰς πρὸς δυσμὰς τῆς γραμμῆς τῆς ἀρχομένης ἀνατολικῶς τῆς Ραιδεστοῦ καὶ καταληγούσης εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον, νοτίως τῆς Μηδίας, ἐξαιρέσει τῆς χερσονήσου Καλλιπόλεως, ἥτις θὰ παραμείνῃ Τουρκική· ἐπίσης δὲ καὶ τὰς πολιορκουμένας πόλεις τῆς Ἀδριανουπόλεως καὶ τῆς Σκόδρας.

2ον Ἡ Τουρκία νὰ παραχωρήσῃ πάσας τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου.

3ον) Ἡ Τουρκία νὰ δηλώσῃ ὅτι παύει ἐντελῶς ἐνδιαφερομένη περὶ τῆς Κρήτης.

4ον). Ἡ Τουρκία νὰ δεχθῇ κατ' ἀρχὴν τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς Συμμάχους πολεμικῆς ἀποζημιώσεως, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν θὰ ὁρισθῇ βραδύτερον, ὡς καὶ τὴν πληρωμὴν εἰδικῶν ἀποζημιώσεων διὰ ζημίας τῶν Συμμάχων, τῶν ὁποίων τὰ αἴτια εἶνε προηγούμενα τοῦ πολέμου.

5ον). Τὰ σύμμαχα κράτη θέλουσι κανονίσει ἐν τῇ ὁριστικῇ συνθήκῃ τῆς εἰρήνης τὸ ζήτημα τῶν ὑπηκόων καὶ τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, τὸ ζήτημα τῶν ἀμφισβητουμένων ὑπηκόων αὐτῶν, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ζήτημα τῶν ἐγγυήσεων, τῶν δοθησομένων ὑπὸ τῆς Πύλης ἐν σχέσει πρὸς τὰ προνόμια τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τὸ δημόσιον δίκαιον τῶν ὁμαιμόνων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ μείνουν Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι.

6ον). Κατὰ τὸ διάστημα τῶν διαπραγματεύσεων αἱ πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις δὲν θὰ διακοπῶσιν.

— Εἰς τὴν Βουλγαρίαν

Τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας πρὸς τὸ Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον, ἀγγέλλει ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐπέδωκε ταὐτόσημον ἀπάντησιν πρὸς τοὺς ἐκεῖ πρεσβευτὰς τῶν Μ, Δυνάμεων.

— Οἱ Ὀθωμανοὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλλ. ὅπλων

Σήμερον παρουσιάσθη ἐνώπιον τῆς Α. Β. Γ. τοῦ Διαδόχου τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Δημάρχου, τοῦ Μουφτῆ καὶ τοῦ προκρίτου Χατζῆ Ἐσσὰτ πασᾶ.

Ἡ ἐπιτροπὴ παρεκάλεσε τὴν Α. Ὑψηλότητα ὅπως παραστῇ εἰς δοξολογίαν ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων τὴν ὁποίαν ὀργανώνουν οἱ μουσουλμᾶνοι τῶν Ἰωαννίνων.

Ὁ Διάδοχος ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὥρισε τὴν Κτριακὴν ὡς ἡμέραν τῆς δοξολογίας. Πολλὰ Τζαμία καλύπτονται ἤδη ὑπὸ Ἑλληνικῶν σημαιῶν.

— Οἱ Ἄγγλοι διὰ τὰ Ἰωάννινα

Ὁ «Ἡμερήσιος Χρονογράφος» γράφων περὶ τῆς νίκης τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἁλώσεως τῶν Ἰωαννίνων λέγει καὶ τὰ ἑξῆς :

«Οἱ Ἕλληνες, ἐξαναγκάσαντες τὸν Ἐσσὰτ πασᾶν νὰ παραδώσῃ τὰ Ἰωάννινα μετὰ 30 χιλ. ἀνδρῶν, ἦραν λαμπρὰν στρατιωτικὴν νίκην. Μὲ τὴν «Θεσσαλονίκην καὶ τὰ Ἰωάννινα» ἐπὶ τῶν σημαιῶν του ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἔχει πάντα λόγον νὰ ὑπερηφανεύεται καὶ τὸ τελευταῖόν του κατόρθωμα μεγάλως δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τῆς εἰρήνης. Καίτοι ἡ πολιορκία διήρκεσε πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, μόνον ἐπ' ἐσχάτων ὁ ἀποκλεισμὸς κατέστη στενώτερος καὶ ἐγένοντο προσπάθειαι πρὸς ἅλωσιν τοῦ φρουρίου.

Ἐξ ἄλλου ἡ «Ἐγγὺς Ἀνατολὴ» ἀσχολουμένη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος γράφει :

«Ἡ εἴδησις τῆς ἁλώσεως τῶν Ἰωαννίνων θὰ μεταδώσῃ συγκινήσεις ὑπερηφάνου ἱκανοποιήσεως καθ' ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον. Διὰ τῆς ἁλώσεως τοῦ φρουρίου τούτου ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπέστεψε τὴν νικηφόρον ἐκστρατείαν του κατὰ τρόπον συμβάλλοντα ἐπὶ μᾶλλον εἰς τὸ γόητρον τοῦ τε στρατοῦ καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Διαδόχου».

— Ἡ συγκοινωνία Πρεβέζης-Ἰωαννίνων

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπεβλήθη ὑπό τινος ἑταιρίας κεφαλαιούχων πρότασις πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῆς ὁδοῦ Πρεβέζης Ἰωαννίνων.

Ἡ ἑταιρία αὕτη ἀναλαμβάνει νὰ συντομεύσῃ τὸν χρόνον τοῦ ταξειδίου εἰς 2 καὶ 30' ὥρας περίπου μετὰ μικροῦ τιμολογίου. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τίθενται εἰς χρῆσιν τρία ἐλαφρὰ αὐτοκίνητα, βραδύτερον δὲ θὰ τεθῶσιν εἰς χρῆσιν καὶ φορτηγά.

Ἡ προτασις τῆς ἑταιρίας ταύτης θὰ μελετηθῇ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων ἔργων.

— Ἐπιδεικτικὴ γεφυρῶν

Ὁ Διοικητικὸς Ἐπίτροπος Ἀνατελίτσης κ. Κουκίδης τηλεγραφεῖ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι ἡ γέφυρα Ἀλιάκμονος ἡ συνδέουσα τὴν ἀμαξιτὴν ὁδὸν Λιαψίστης-Σιατίστης-Κοζάνης ἐπεσκευάσθη τελείως.

Ἤρξατο δὲ ἡ ἐπισκευὴ καὶ ἄλλων γεφυρῶν χωρὶς ἐννοεῖται νὰ ἐπέλθῃ ἡ διακοπὴ τῆς συγκοινωνίας.

Τὴν ἐπισκευὴν ἐπιβλέπει ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ κ. Λάπας.

— Εὐχαριστήριον διὰ τὴν διοίκησιν

Πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἀπεστάλη ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων κατοίκων Ἐλασσῶνος, προϊσταμένου τοῦ Μουφτῆ Ὁμὲρ Χουλουσῆ, θερμότατον εὐχαριστήριον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν διοίκησιν.

«Εἴμεθα βέβαιοι,δηλοῦν οἱ πρόκριτοι, ὅτι ἐν ὅσῳ ζῶμεν εἰς τοιοῦτον κράτος δικαιοσύνης, θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς».

— Ἐπυροβολήθησαν ὑπὸ τούρκων

Ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Κερκύρας κ. Ματζαγριωτάκης τηλεγραφεῖ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι κατὰ τηλεγραφικὴν ἀναφορὰν τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου Κασωπαίων οἱ Θεόδωρος Ἀγάθος, Λουκᾶς Παρθένιος καὶ Θωμᾶς Ἀγάθος ἐκ Μανδουκίου προσεγγίσαντες διὰ λέμβου εἰς τοὺς Ἁγίους Σαράντα γθὲς τὴν 2 μ.μ. ὥραν ἐπυροβολήθησαν παρ' ὀθωμανῶν καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐφονεύθη, ὁ δὲ δεύτερος ἐτραυματίσθη, ὁ τρίτος διασωθεὶς, παρέλαβε τὸν νεκρὸν καὶ τὸν τραυματίαν καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Κασσιώπην.

— Συγχαρητήρια πρὸς τὸν Διάδοχον

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν κ. Διον Ταβουλάρης ἀπέστειλε πρὸς τὸν Διάδοχον το κάτωθι συγχαρητήριον τηλεγράφημα.

Ὑψηλότατε

Τόσον ταχέως ἔθραυσες τὰς βαρείας ἁλύσεις καὶ ἀπήλλαξες τῶν δεσμῶν καὶ τὰς δύο τῆς Ἑλλάδος Σου πτέρυγας διὰ νὰ ὑψωθῇ τόσον πρὸς τὸ κυανόλευκον τοῦ Οὐρανοῦ, ὅσον νὰ διακρίνεται καθαρῶς κ' ἐκ τῶν πέντε Ἠπείρων ὥστε διατελοῦμεν ὅλοι ἐν θαυμαστῇ ὀπτασίᾳ.

Αἱ λέξεις δὲν ἔχουσι δύναμιν καὶ ἀξίαν ν' ἀναγράψουν τὰ Νικητήρια, ἡ ἀκτὶς τοῦ Νοῦ θαμβοῦται ὑπὸ τῆς Αἰγίδος σου, ἓν δ' εὐγένεια πάντες ἐλεύθεροι καὶ οἱ παρὰ σοῦ ἄρτι λυτρωθέντες, ὁ τῶν ἀνακτηθεισῶν χωρῶν Χρυσοῦς Πίνακξ, ὁ εἰς τὸ Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον καὶ εἰς τ' Ἀνάκτορά Σου ἀνεξαρτηθησόμενος πάντως, νὰ πλαισιωθῇ ἐκ τῶν φιλανθρώπων καὶ σωτηρίων δι' ἅπαντα τὸν Ἑλληνισμὸν δενδρυλλίων ἐκείνων τὰ ὁποῖα μὲ στοργὴν ἐθνικὴν ἠνέωξαν τὰς δασυφύλλους ἀγκάλας των καὶ ἰσχυρῶς περιέκλεισαν Σὲ τὸν μέλλοντα ἡμῶν Βασιλέα, ὅταν πρὸ τῆς Δεκελείας μέγας καὶ ἀνυπολόγιστον διὰ τὸν δοῦλον ἰδίως Ἑλληνισμὸν, διέτρεξας τυχαίως ἐκ τοῦ κρημνοῦ κίνδυνον ἐποχούμενος.

Διονύσιος Ταβουλάρης

Πρόεδρος τοῦ συλλόγου τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν

ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

— Ἀφίξις προσφύγων

Διὰ τοῦ ἀγγλοαιγυπτιακοῦ τῆς γραμμῆς «Ἰσμα